

Arbejdsminister *Lauge Dahlgårds* svar (24. juni 1970):

Fremmedarbejderudvalget afgav den 9. marts 1970 en enstemmig indstilling, der foreslog etablering af en gæstearbejderby på Avedøre Holme. I fremmedarbejderudvalget er både staten, arbejdsgiverorganisationer og LO repræsenteret.

Konkretiseringen og udarbejdelsen af planerne om etablering af et introduktionscenter for fremmed arbejdskraft på Avedøre Holme har herefter været lagt i hænderne på en arbejdsgruppe bestående af to kontorchefer, henholdsvis fra arbejdsministeriet og boligministeriet, samt ekspeditionssekretær E. Budde, boligministeriet.

Efter udbygningen af fremmedarbejderudvalgets indstilling til også at omfatte et introduktionscenter har jeg ført forhandlinger med foreningen „Industri kvarteret Avedøre Holme“, hvis formand, direktør Niels Steiņ, over for mig på foreningens vegne har fremsat tilbud om at stille de fornødne arealer til rådighed.

Jeg har derefter haft forhandlinger med Glostrup kommune, hovedstadskommunerne og arbejdsgiverne om bidrag til etablering af introduktionscentret samt forhandlet med hovedbankerne for at fremskaffe de midler, der er nødvendige til sagens fremme, og på dette grundlag har regeringen truffet sin beslutning. Når finansudvalget har taget stilling til sagen, påregner jeg projektet igangsat.

Derefter er det hensigten at etablere en selvejende institution med vedtægter, der svarer til vedtægterne for de almennyttige boligselskaber, til at gennemføre og administrere byggeriet.

Det vil således tydeligt fremgå, at der ikke foreligger nogen handling, hvor en enkeltperson alene har kunnet påvirke beslutningsprocessen.

Jeg finder, at hele spørgsmålet om løsning af fremmedarbejderproblemerne, herunder også spørgsmålet om boligproblemerne, er overladt til en helt normal og ganske uangribelig fremgangsmåde. Navnlige vil jeg gerne fremhæve, at ekspeditionssekretær Buddes interesse i foreningen Dansk Arbejde ikke på noget tidspunkt har været ukendt, og at hr. Budde — hvis deltagelse i arbejdet vedrørende introduktionscentret på Avedøre Holme sker med

boligministeriets indforståelse — ikke på nogen måde har haft lejlighed til på utilbørlig måde at påvirke de beslutninger, der er eller vil blive taget i denne sag.

Af *Camre* til finansministeren (12. juni 1970):

„Vil ministeren foranledige, at udbetalinger af kompensation fra staten til arbejdsgiverne for dyrtidsregulering af lønninger modregnes i forfalden (d. v. s. ikke-rettidigt betalt) moms-gæld for de virksomheder, hvor dette forekommer?“

Begrundelse.

I henhold til lov nr. 175 1970 agter regeringen at lade udbetale omkring 300 millioner kroner som kompensation til arbejdsgiverne for dyrtidsregulering af lønningerne.

En række af de virksomheder, som således vil modtage tilskud fra staten, har imidlertid en forfalden gæld til staten vedrørende merværdiafgift — altså en gæld, for hvilken betalingsfristen er overskredet. Det drejer sig om meget betydelige beløb, af hvilke en del formentlig er uerholdelige.

Det ville være nærliggende, om staten i denne situation foretog en modregning.

Finansminister *Poul Møllers* svar (19. juni 1970):

Det er bl. a. en betingelse for modregning, at der er gensidighed i skyldforholdene, d. v. s. at de 2 parter, hvorimellem modregning skal finde sted, har krav på hinanden. Ønsker en administrationsgren at foretage modregning i et krav, som en privatperson eller virksomhed har mod en anden administrationsgren, må det antages, at den fornødne gensidighed er til stede. Den endelige afgørelse af spørgsmålet, om denne modregningsbetingelse er opfyldt, henhører under domstolene, men det er i en konkret sag fastslået af højesteret, at modregning kan finde sted i et sådant tilfælde.

Selv om det må antages, at det er muligt for staten i vidt omfang at foretage modregning, har man dog hidtil været meget tilbageholdende hermed. De enkelte administrationsgrene optræder vedrørende administrationen af ind- og udbetalinger som hovedregel som særskilte enheder.

For så vidt angår modregning af moms-